

5

K

I

N

3e jaargang

1979

5

N. I. K. S.

naar integratie kinderseksualiteit

orgaan van de Landelijke Werkgroep Pedofilie / werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties
van de Nederlandse Vereniging tot Seksuele Hervorming

Redactie-adres

Postbus 6614
3002 AP ROTTERDAM

Redactie

Dr. F. Bernard
Bob Ferguson
Peter Geul
Gorrit Goslinga

De kopij dient uiterlijk de tweede zaterdag van de maand in handen van de redactie te zijn, bij voorkeur getypt.

Voor het dagelijks beleid is de redactie verantwoordelijk.
Gesigndeerde artikelen komen voor rekening van de auteurs.

Abonnementen

De abonnementsprijs bedraagt f 19,75 per kalenderjaar, inclusief verzendkosten. Opzegging vóór 1 januari schriftelijk aan de redactie.

Losse nummers

Nederland f 1,50
België Bfr 25

Losse nummers zijn o.a. verkrijgbaar via de afdelingswerkgroepen.

Betalingen

Postrekening 3436887 t.n.v. NVSH-LWGP/wg. emancipatie oudere-jongere relaties, Postbus 540 te Zoetermeer. Vermeldt a.u.b. de reden van betaling. Bij voorkeur dient gebruik gemaakt te worden van de toegesonden accept-girokaart.

3e jaargang nr.5

mei 1979

UIT DE INHOUD

BLZ:

Adverteren in NIKS	2
Interlokaal	3
Publiciteit	4
kort nieuws / afdelingsnieuws	6
SOS-dienst voor kinderen / Zweedse wet beschermt kind	7
5 mei: demonstratie Antwerpen / abortus: standpunt LWGP	8
Hamster joviaal & zijn wolfjes	9
Snoepjes, wilt U er ook een?	10
Discriminatie-dag	11
Wijzigingen voorbehouden	12
Kindervriend	13
Briefwisseling	14
Jaarverslag Eindhoven	17
Uit de tijdschriften	20
Platenrubriek	21
'n nogal pijnlijk kruis	22
Adressen	23

halve prijs

Wie zich nu opgeeft als nieuw abonnee op NIKS betaalt voor 1979 maar f 10,-. Hij of zij ontvangt dan de nummers vanaf juni.

adverteren in NIKS

Het is voortaan mogelijk tegen betaling te adverteren in NIKS; op beperkte schaal, wel te verstaan. Advertenties die afbreuk doen aan de beoogde functie van het blad worden niet opgenomen. Met name zogenaamde "kontaktadvertenties" zullen steevast worden geweigerd. Maar klein-commerciële reclame en particuliere regeladvertenties in de trant van "wie kan mij aan dit of dat boek helpen" zijn welkom. De kosten zijn als volgt:

hele pagina	f 40,-
halve pagina	f 25,-
kwart pagina	f 15,-

of:

per regel over één kolom (halve paginabreedte): f 0,50

toeslag voor advertenties op het omslag (naar keuze binnenzijde vooromslag of buitenzijde achteromslag, minstens een kwart pagina): 25 %.

Ter informatie aan potentiële adverteerders: Het maandblad NIKS is orgaan van de Landelijke Werkgroep Pedofilie/werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties van de Nederlandse Vereniging tot Seksuele Hervorming. Oplage momenteel 275 ex. en groeiende, verspreidingsgebied voornamelijk Nederland en België (ca. 7%). Druk: offset. Regeladvertenties getypt indienen, eventuele emblemen, tekeningen, als ook kant en klare ontwerpen worden fotografisch overgenomen. Zorg voor een goed zwart-wit contrast. Rasterwerk (zwart-wit foto's) mogelijk na overleg en tegen betaling meerkosten. Verkleinen is mogelijk.

Advertenties kunnen worden ingediend op het redactie-adres: Postbus 6614, 3002 AP ROTTERDAM.

Betaling na ontvangst accept-giro kaart.

INTERLOKAAL

Ook zo moe de laatste tijd? Geen energie om wat nieuws te beginnen? Constant het gevoel de inspiratie van anderen nodig te hebben, terwijl die anderen hun inspiratie juist van jou verwachten? Het zal de nawerking van de strenge winter zijn; een fikse voorjaarsmoeheid, zo hoor je wel. Het valt te hopen dat het een dergelijke banale oorzaak is, die het DB (Dagelijks Bestuur) in een tamelijk futloos gezelschap veranderd heeft. Dat er weldra tegenwicht kan worden gevonden voor die andere oorzaken van de geestelijke energiecrisis: een intensiever privéleven van een aantal DB'ers, het gevoel behoorlijk opgebrand te zijn in veel activiteiten bij de meesten. Daarbij het stukturele probleem van te weinig menskracht voor al die landelijke taken, te weinig respons vanuit de achterban.

gaat niet door

Het punt is nu bereikt dat gewenste en toejuichenswaardige activiteiten worden stopgezet. Pijnlijk voorbeeld: het de vorige maal aangekondigde plan voor een manifestatie in het najaar onder het motto 'Het jaar van het kind gaat door'. Vergeet het maar. We konden wel een mooie lijst ontwerpen van erbij te betrekken personen en instanties; we konden namen invullen voor een tot nieuw leven te wekken commissie-jaar-van-het-kind, er waren zelfs al DB'ers bereid daarin mee te draaien; breekpunt werd uiteindelijk de onmogelijkheid iemand te vinden die als 'trekpaard' van een dergelijk evenement op kan treden.

De activiteiten in het kader van Het Jaar zullen zich nu beperken tot opvoeringen van 'Snoepjes' (zie elders in deze NIKS), enkele lokale bijeenkomsten onder NVSH-vlag en het uitbrengen van een nieuwe INFO-map.

minderwaardig

Robert Boer en ondergetekende hebben een begin gemaakt met de samenstelling van deze map. Invalshoek is evenals in de vorige (gele) map de seksuele onderdrukking van de minderjarige: wij zullen pogen dit wat verder uit te diepen

o.a. met een literair fragment, en er ook door toevoeging van het slothoofdstuk van het Rapport Leeftijdsgrenzen een alternatief aan te verbinden. Het probleem van de minderwaardigheid van de minderjarige wordt in een breder kader gezet met stukken over kindermishandeling, alternatieve hulpverlening en de 'allegaagse' discriminatie van kinderen. Het ziet er naar uit dat de nieuwe map aanzienlijk dikker zal zijn dat de gele.

opgebrand

Naar de VR(verenigingsraads)-afgevaardigden melden is het met het AB (algemeen bestuur) en de landelijke activiteiten van de NVSH (nederlandse vereniging voor seksuele hervorming) nog zorgelijker gesteld dan met de LWGP (landelijke werkgroep pedofilie) en haar DB. Nog veel meer taken en minder, zichzelf als bijna opgebrand beschouwende, mensen die snakkend uitzien naar het moment dat ze mogen aftreden. Opvolgers dienen zich niet aan. Haalt de NVSH - als landelijke organisatie - 1980?

afwezig

Inmiddels buigen DB en visitatiecommissie zich zorgelijk over de presentielijsten van de LWGP-vergaderingen van dit jaar: ruim de helft van alle werkgroepen komt niet of laat zich door een DB'er vertegenwoordigen. Voorjaarsmoeheid?

GG

PUBLICITEIT

Op 7 april jongstleden sprak de landelijke werkgroep vergadering zich uit over richtlijnen die zij zich stelt bij het verzorgen van en meewerken aan publiciteit naar buiten toe. Het ging hier niet alleen om publiciteit over de landelijke werkgroep pedofilie (kortweg LWGP) of de NVSH, maar ook om onze houding ten aanzien van wat anderen zeggen en schrijven over onderwerpen waar wij ons bij betrokken voelen.

De afgelopen jaren is er nogal wat aandacht geschonken aan pedofilie in de Nederlandse pers, op televisie en radio, in vakbladen en op congressen. De LWGP en/of plaatselijke werkgroepen waren daar soms wel, en soms ook niet bij betrokken. Op 19 maart 1977 organiseerden de NVSH en de NCGV (Nationaal Centrum Geestelijke Volksgezondheid) een congres onder de titel "Pedofilie en Samenleving", dat met name in een aantal dagbladen toch wel enige aandacht kreeg. De daar naar buiten gebrachte visie dat leeftijdsgrenzen in de wetgeving die de 'openbare zedelijkheid' behandelt in feite onzinnig zijn, en dat het hoog tijd wordt dat kinderen, ook voor wat betreft hun intieme relaties en kontakten, voor volwaardige wezens worden aangezien, kwam wel over. Maar ook kreeg door dit congres de landelijke werkgroep pedofilie van de NVSH bekendheid, wat onder meer tot gevolg had dat de pers en allerlei instanties nu een "adres" wisten als zij naar pedofielen zochten.

jongeren met ouderen

Moeten we blij zijn met de publiciteit die er de afgelopen tijd rond het onderwerp pedofilie is geweest? Het probleemgebied is in elk geval, zij het vanuit een misschien wel wat eenzijdige visie, enigszins bespreekbaar gemaakt en in elk geval in de algemene aandacht komen te staan. Toch was bij de radio- en TV-uitzendingen en bij de tijdschriftartikelen die onze aandacht het meeste trokken (ik denk aan Postema's "Groot Uur U", aan artikelen in Margriet, Panorama, Vrij Nederland) de strekking toch wel vrij duidelijk in de richting van het

bespreken van de vrijheid van jongeren om met ouderen om te gaan. En zelfs als dat de bedoelde boodschap was, kwam in werkelijkheid meestal toch nog over, dat er pedofielen zijn die als mens toch eigenlijk nog wel meevallen.

aktieve rol

De landelijke werkgroep (meestal met als drijvende kracht het dagelijkse bestuur ervan) bemoeide zich de afgelopen tijd nogal met dit soort publiciteit rond het onderwerp pedofilie. Met name bij "Een Groot Uur U" was de LWGP nauw betrokken. Het was vaak een half actieve bemoeienis: er was veel inbreng mogelijk maar het bleef een programma of artikel van een ander. Pas met het rapport Leeftijdsgrenzen en de publiciteit daaromheen is de werkgroep opnieuw een werkelijk eigen publiciteit gaan ontplooiën. Opvallend is dat bij de 'half actieve' of zo je wilt passieve bemoeienis de neiging tot een nogal beperkte visie sterk is geweest. Ondanks prachtige uitgangspunten en beleidsachtergronden bleef de verdediging van de pedofiele medemens centraal. Misschien omdat de programmamakers en journalisten dat zo zagen, misschien ook omdat wij niet opmerkten wat er op algemener gebied over jeugd, voorlichting, opvoeding en seksualiteit werd gebracht. Tenminste als LWGP hebben wij ons daar te veel buiten gehouden, naar mijn mening.

visie vastleggen

De behoefte om een visie vast te leggen die een leidraad kan zijn bij het meewerken aan of zelf voeren van publiciteit werd steeds groter. Door middel van een aantal discussiestukken en een tweetal besprekingen is hier in de Landelijke Werkgroepverga-

deringen van het afgelopen half jaar aandacht aan besteed. De laatste vergadering, in april '79, nam hieromtrent een aantal besluiten die hieronder worden weergegeven en kort commentariëerd. Vragen die hierbij centraal staan zijn onder meer: willen we ons voornamelijk passief opstellen, d.w.z. meewerken aan programma's en artikelen van anderen, of gooien we het vooral op het zelf creëren van nieuws, of zelfs op het verzorgen van eigen publiciteit in de landelijke media? Ook belangrijk is de vraag naar het onderwerp van de gewenste of nagestreefde publiciteit: zo breed mogelijk of toegespitst op korte-termijn doelstellingen? Tenslotte is er de vraag hoe je over wilt komen: als neutrale organisatie, als belangengroepering of als strijdbare actiegroep.

uitgangspunten

In de vergadering van 7 april werden allereerst de volgende drie besluiten genomen:

1. De LWGP rekent zowel bemoeienis met door anderen opgezette publiciteit als het zelf uitlokken en verzorgen van publiciteit tot haar taken.
2. De LWGP ziet in alle publiciteit over de positie van ouderen en jongeren ten opzichte van elkaar, inclusief pedofilie, aanleiding tot bemoeienis teneinde de boodschap van die publiciteit bij te sturen in een door haar gewenste richting, tenzij zij voor bepaalde gevallen anders besluit.
3. De LWGP beschouwt haar gehele doelstelling zoals weergegeven in de beleidsnota van de NVSH op haar terrein, als onderwerp van landelijke publiciteit. Ze spitst deze echter toe op de strijd tegen de leeftijdsgrenzen in de zedelijkheidswetgeving. Daarbij volgt ze de argumentatie zoals uiteengezet in de voornoemde beleidsnota.

Deze besluiten betekenen een keuze voor een algemene bemoeienis met allerlei publiciteit van anderen, alsook het streven naar een eigen geluid. Het accent wordt echter enigszins gelegd op het bereiken van een korte-termijn discussie over de zedelijkheidswetgeving, omdat de werkgroep het belangrijk vindt dat in elk geval dáárover snel de algemene opinie tot een positieve wending wordt gedwongen.

strategie

Een strategische keuze hoe je naar buiten toe wilt overkomen is misschien wel het moeilijkst te maken. Je kunt proberen je als neutrale deskundige te presenteren die cijfermateriaal en achtergrondinformatie komt aandragen, je kunt je doelbewust richten op een brede maatschappelijke verandering in het denken over jongeren, met name voor wat hun vrijheid betreft, of je kunt proberen middels felle en duidelijke actiegerichtte boodschappen de mensen aan het denken te zetten. Alles zo maar doorelkaar doen komt natuurlijk niet erg geloofwaardig over, bovendien verstoor je dan al gauw je eigen boodschap, en het is ook nog de vraag of we niet alleen al vanwege de beperkte menskracht moeten kiezen. Wel kunnen we natuurlijk anderen, op welke lijn ze ook zitten, steunen als we daar heil in zien.

Het volgende besluit werd genomen:

4. De LWGP draagt haar bestuur op, de discussie en besluitvorming binnen de LWGP voor te bereiden over de door haar te volgen strategie bij akties naar buiten de NVSH. Voorlopig blijft de strategie gericht op het tot stand brengen van een brede beweging tot wijziging van de zedelijkheidswetgeving met als invalshoek de vrijheid van jongeren; hierbij wordt politiek geladen discussie niet uit de weg gegaan. Er wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van wetenschappelijk materiaal en onweerlegbare argumenten.

Een voorlopige keuze voor een korte-termijnopstelling dus, met het voorstellen om de zaak nog eens goed te overdenken.

inhoud en organisatie

5. De LWGP verwoordt bij haar eigen publiciteit en bemoeienis met door anderen verzorgde publiciteit de visie zoals weergegeven in de beleidsnota van de NVSH op haar terrein.
6. De LWGP heft haar TV-commissie (ook wel publiciteitscommissie genoemd) die was ingesteld op 3 sept. 1977, op. De uitvoerende taak ten aanzien van de publiciteit valt toe aan het bestuur. Het bestuur legt elke LWGP-vergadering verantwoording

vervolg PUBLICITEIT

af aan de LWGP over de uitvoering van het beleid terzake. Lokale publiciteit is een zaak voor de afdelingswerkgroepen.

In het vijfde besluit wordt (evenals in het derde) verwezen naar de meest recente beleidsnota, zodat een wijziging in het beleid automatisch een nieuwe inhoud aan de publiciteit geeft. Het laatste besluit legt het naar buiten treden voor wat betreft landelijke publiciteit in handen van het bestuur; een eerder ingestelde (en op dit moment niet meer functionerende) publiciteitscommissie is opgeheven. Het staat de afdelingswerkgroepen vrij om zich bij het verzorgen van of meewerken aan regionale publiciteit meer of minder te richten naar de hier genoemde uitgangspunten.

BF

enquete

Zojuist ontvingen wij het verslag van een enquete-onderzoek naar de pedagogische betekenis van ouderejongererelaties door Carl Huizinga. Waarschijnlijk kan in de volgende NIKS meer aandacht aan dit verslag worden geschonken.

Van twee respondenten (waarvan één een brief schreef en één met zijn relatiepartner de enquete invulde) is het adres onbekend, zodat het verslag nog niet kon worden gezonden. Zij worden verzocht contact op te nemen met Carl Huizinga, Bornsestraat 72, Hengelo-0, telefoon: 05400-16493.

oproep

In Bergen op Zoom is Sjaak Cosijn van plan om voor de regio West-Brabant en eventueel Zeeland een praatgroep en/of werkgroep van de grond te krijgen. Eventuele geïnteresseerde lezers in deze regio kunnen contact opnemen met hem via telefoonnummer 01640-50592, of via Postbus 663 in Bergen op Zoom.

KORT NIEUWS

Kalma

Bouwe Kalma, voormalig hoofd van de Rotterdamse Kinder- en Zedenpolitie, wordt bij de Europese verkiezingen van juni dit jaar lijsttrekker voor de PSP. Kalma sprak in maart 1977 op het congres "Pedofilie en Samenleving", georganiseerd door NCGV en NVSH, over "De politie als hulpverlener". Hij onderhield goede kontakten met de Landelijke Werkgroep Pedofilie en met de afdelingswerkgroep Rotterdam.

"Rapport eenzijdig"

In een artikel in het maandblad "Delikt en delinkwent" is het rapport Leeftijdsgrenzen van de NVSH ongenuanceerd en onevenwichtig genoemd. Volgens het blad ging het rapport veel te weinig in op de tegenargumenten waardoor ten aanzien van de voorgestelde wetsherziening een erg eenzijdige visie is gegeven.

AFDELINGSNIEUWS

De afdelingswerkgroep pedofilie in NIJMEGEN komt langzamerhand beter van de grond. Er is een ruimte gevonden waar open avonden gegeven kunnen worden, en een eerste contact voor het verzorgen van voorlichting werd gelegd.

UTRECHT heeft op 14 mei haar laatste open avond van dit seizoen. Deze vindt plaats in het NVSH-gebouw aan de Wittevrouwensingel 100, om 8 uur 's avonds.

In Utrecht vond onlangs een gesprek plaats met de voltallige Zeden- en Kinderpolitie ter plaatse.

Ook ROTTERDAM organiseerde een voorlichtingsavond voor de plaatselijke politie. Ongeveer 20 rechercheurs waren aanwezig. De avond verliep in een plezierige sfeer. Er werden informele afspraken gemaakt tot nadere samenwerking, bijvoorbeeld voor gecombineerde voorlichtingsactiviteiten.

SOS - dienst voor kinderen

Er zijn plannen om, in navolging van een succesvol Zwitsers experiment, in Nederland een telefonische SOS-dienst speciaal voor kinderen in te stellen. Een nationale commissie voor het Jaar van het Kind zoekt op dit moment naar deskundige vrijwilligers, die vanaf mei dit jaar de Kinder-SOS-Dienst moeten bemannen. Kinderen kunnen dan telefonisch hun problemen bespreken of hun nood klagen. De commissie hoopt tevens via deze dienst een beter inzicht te kunnen krijgen in de problemen waar kinderen mee zitten, en ook de omvang ervan. Er bestaat een algemene indruk dat het leed en de nood, en ook het aantal zelfmoordgevallen bij kinderen toeneemt. Met cijfers is dit tot nog toe moeilijk aan te tonen. Een woordvoerder van de Amsterdamse Jeugdpolitie stelde dat het heel moeilijk is om te bewijzen dat een kind opzettelijk onder een auto is gelopen of van een balkon gevallen. In een enkel geval wordt een dagboek gevonden waar zelfmoordplannen uit blijken. In politiekringen bestaat echter de indruk dat het aantal 'ongevallen' onder kinderen dat in officiële statistieken verschijnt een toenemend aantal zelfmoorden verbergt.

In een onlangs gehouden enquête onder alle schoolkinderen in Nederland werd onder meer de vraag gesteld wat zij vonden dat de grote mensen in het Jaar van het Kind zouden moeten doen. Veel kinderen antwoordden dat er vooral iets aan de problemen van kinderen van gastarbeiders (buitenlanders) en van gehandicapte kinderen gedaan moet worden.

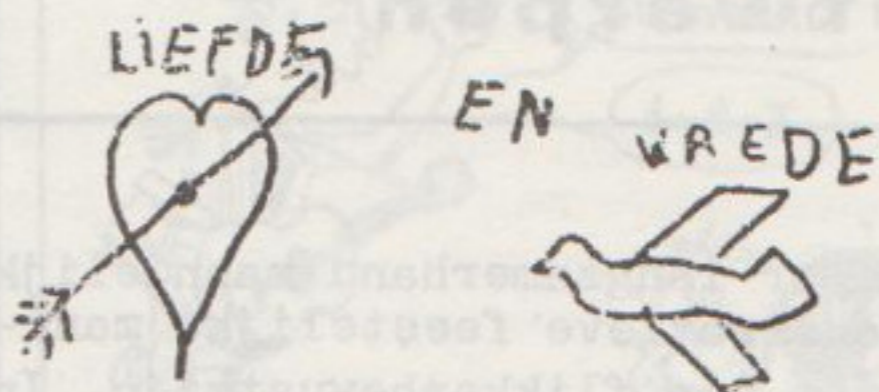
BF

bron: Madeleine Boerma,
De Telegraaf.

WIJ WILLEN MEER

VRIJHEID

ZO NIET DAN 20ma
ER OPSTAND OF STAKING

Zweedse wet beschermt kind

bron: Int. Herald Tribune 6-4-79
In Zweden is met 259 tegen 6 stemmen een wet door het parlement aangenomen, die vanaf 1 juli ouders verbiedt hun kinderen te slaan of ze op enige andere manier vernederend te behandelen. Hoe men de zinsnede "vernederend behandelen" zal interpreteren is niet erg duidelijk, maar een woordvoerder van het Zweedse ministerie van justitie sprak van een "pedagogische wet", bedoeld om de houding van de bevolking tegenover de rechten van kinderen te veranderen. Plannen worden uitgewerkt om middels brochures en voorlichtingscampagnes kinderen en ouders direkt te bereiken en meer bewust te maken. Mogelijk volgen er meer wetten met betrekking tot de rechten van kinderen.
Het is de vraag of deze nieuwe Zweedse wet veel zin heeft, en misschien moet je je zelfs afvragen of vervolging op grond van zo'n wet niet meer kwaad aanricht dan tegengaat. Het kind kan in het gelijk gesteld worden maar wat gebeurt er daarna?
Toch zit er een interessante gedachte achter, die misschien ook voor Nederland ingebracht zou kunnen worden. Als misbruik van macht strafbaar is (vernederend behandelen is daar maar een onderdeel van), met name ook van de ouderlijke macht, kan de rechtspositie van het kind inderdaad duidelijker komen te liggen. Maar een nauwkeuriger omschrijving van wat er wel en niet mag is dan wel vereist.
*) correctie: De wet geldt ook voor andere personen, zoals leerkrachten, die toezicht hebben op het gedrag van kinderen.

BF

5 MEI:

demonstratie Antwerpen

Ze zijn er langzamerhand maandelijks, de demonstratieve feestelijke manifestaties van flikkerbewustzijn. In januari Eindhoven, kort daarop Tilburg, op 14 april Roermond (in verband met de uitspraken van Gijssen en Simonis), en tussendoor nog een 'pink party' zonder straatwerk in Maastricht. En ik vergat natuurlijk Gent in maart '78, waar de gerucht-makende kindercrèche, gerund door pedofielen, werd gelanceerd.

Op zaterdag 5 mei vindt in Antwerpen een internationale homodag plaats. Ik maak U hier speciaal op attent, omdat daarbij een betoging tegen artikel 372 bis van het Belgische strafrecht centraal staat. Dit artikel veroordeelt seksuele handelingen tussen personen van hetzelfde geslacht als de ene ouder is dan 18 jaar en de ander jonger. (Voor heteroseks ligt in België de grens op 16 jaar).

Deze internationale homodag wordt georganiseerd door de "Rooie Vlinder", socialistische actiegroep voor de bevrijding van de homoseksualiteit. Om 14.30 vertrekt vanaf het St.Jansplein in Antwerpen een demonstratieve optocht, bedoeld als publieke konfrontatie met de buitenwereld. Na de betoging is er een groot feest in de Arenahal in Deurne-Antwerpen. Het wordt een echte "Janettennacht" (in België betekent Janet zoveel als hier flikker), met optredens van travestie-shows en flikkergroepen uit België, Nederland en Frankrijk. Voor meer informatie over deze dag kan men terecht bij de Rooie Vlinder, Visserij 132 in Gent, of Rotterdamstraat 44a in Antwerpen. Telefonische informatie tussen 18.00 en 19.00 uur op nummer 091/234540, vanuit Nederland 09-3291/234540 (alleen achter 09 wachten op kiestoon).

BF

abortus STANDPUNT LWGP

Hoewel de NVSH als organisatie een duidelijk standpunt over abortus naar buiten brengt, heeft de Landelijke Werkgroep Pedofilie zich over dit onderwerp nooit formeel uitgesproken. Gezien de wetgeving op dit gebied is het toch belangrijk dat zoveel mogelijk mensen en organisaties met een duidelijk standpunt komen. Het onderwerp abortus ligt, zeker gezien de brede emancipatiegedachte en het streven naar steun en solidariteit in beide richtingen met onder meer vrouwen-emancipatiebewegingen, duidelijk op ons terrein.

De landelijke werkgroep heeft zich daarom tijdens de vergadering van zaterdag 7 april uitgesproken voor liberalisering van de abortuswetgeving, met de volgende uitgangspunten:

- abortus uit het wetboek van strafrecht,
- de vrouw beslist,
- abortus in het ziekenfondspakket.

Tevens is het dagelijks bestuur gemachtigd, alle acties voor liberalisering van de abortus waarbij van bovenvermelde uitgangspunten er geen wordt verworpen, namens de landelijke werkgroep te ondersteunen.

Ten slotte kreeg het dagelijks bestuur van de LWG het advies, er bij een dergelijke ondersteuning de nadruk op te leggen dat abortus ook een jeugdbelang is, omdat abortus voorkomt dat een kind op de wereld wordt geplaatst in een situatie waarin het niet wordt gewenst.

Het voorstel tot het hier omschreven besluit werd door DB-lid Jan Schuijjer ingediend.

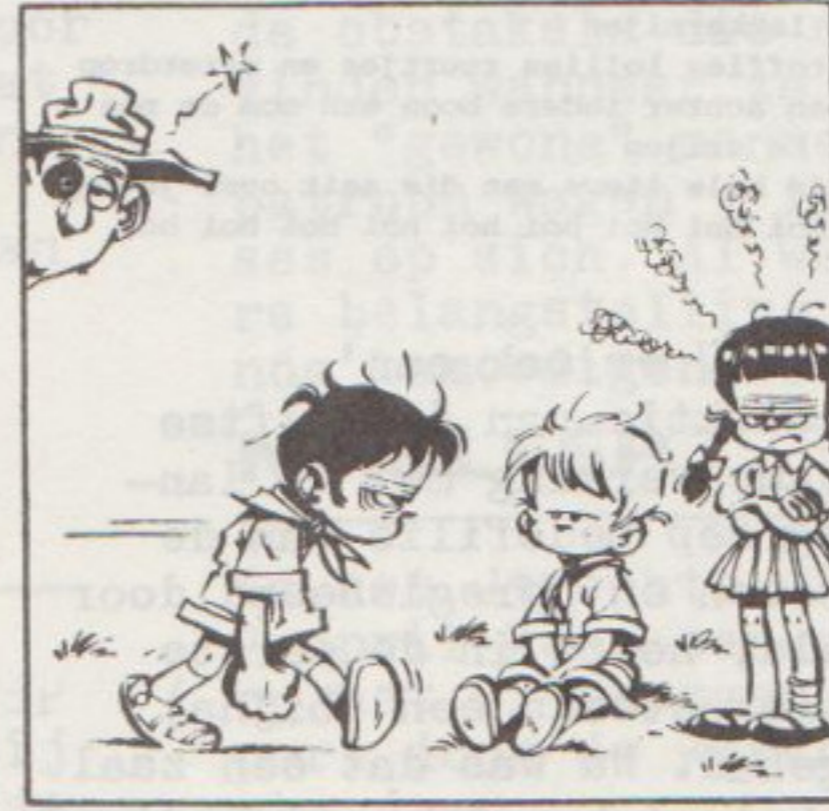
BF

cijfers

☆ 14 jaar: Een Amerikaans kind heeft al 18.000 moorden gezien op TV.

☆ 2 minuten: Binnen die tijd kan driekwart van de mannelijke bevolking een climax bereiken (Alfred C. Kinsey, studie voor de Universiteit van Indiana).

HAMSTER JOVIAAL & ZIJN WOLFJES

snoepjes

wilt u er ook een

"Begrip ja, maar niet ten koste van onze kinderen!" roept het koor van verontruste ouders. Het blijft door het hele stuk heen een belangrijk of misschien zelfs centraal thema: de felheid en eensgezinde afwijzing van bijna iedereen tegen mensen die zich aan kinderen "vergrijpen". Maar de tegenstanders worden niet echt aan het woord gelaten, ze worden alleen in karikatuur neergezet. Al gebeurt dat bijzonder knap en beangstigend reëel.

PETER

kom ik lekker naar beneden
van de glijbaan afgegleden
ik ben zo blij
en mijn buik kriebelt zo lekker
want beneden in zijn jekker
daar staat hij
alle wippen wippen beter
want beneden daar staat peter
hij houdt van mij
hij is lekker dertig jaar
en we horen bij elkaar
hij bij mij.

KINDERLIED

we gaan naar het bos waar de kinder-
lokkers wonen
we hebben onze tandenborstels
meegebracht
de kinderlokkers zitten verscholen
achter bomen
eerst vreten we ons vol
daarna worden we verkracht
hoi hoi hoi hoi hoi hoi hoi hoi hoi
we gaan naar het bos, 't bos vol
lekkernijen
toffies lollies zuurtjes en veterdrop
en achter iedere boom een oom om mee
te vrijen
'n hele lieve man die aait over je kop
hoi hoi hoi hoi hoi hoi hoi hoi hoi

'SNOEPJES, wilt U er ook een'
een toneelproduktie van de Delftse
Komedie in samenwerking met de lan-
delijke werkgroep pedofilie van de
NVSH, geschreven en geregisseerd door
Mieke Lelyveld, heeft in de eerste
uitvoeringsweek steeds een (bijna)
volle zaal gehad. Nu was dat een zaal
waar, omdat het stuk zelf veel podium
en theaterruimte gebruikt, maar 120
mensen in konden. Er wordt nog een
tweede week gespeeld in het Waagthe-
ater in Delft, en het is de bedoeling
om daarna nog een aantal opvoeringen
in het land te verzorgen. Er zijn al
kontakten gelegd, en uitvoeringen
in Amsterdam (Shaffy), Utrecht en
Den Bosch zijn in elk geval waar-
schijnlijk wel te verwachten. Al
zal het organisatorisch niet mee-
vallen met deze produktie het land
in te gaan, gezien het grote aantal
spelers, waaronder veel kinderen,
die dat allemaal in hun vrije tijd
moeten doen.

Maar ik wens het publiek een kon-
frontatie met SNOEPJES van ganser
harte toe. De benadering kwam op
mij erg doeltreffend over. In een
aaneenschakeling van losse scènes
worden vooral maatschappelijke fa-
cetten belicht: pedofilie als pro-
bleem waar deze samenleving bijzon-
der veel schuld treft. En er wordt
in erg herkenbaar spel aangeduid
waar die schuld zit: de volkswode
van hypocriete bevooroordeelde buurt-
bewoners, de oneigenlijk geïnteres-
seerde hulpverlener, de macht van de
bureaucratie die tot uiting komt in
een androcur-voorschrijvend psycia-
ter, de goedbedoelende progressieve
ouders die 'een pedofiel in huis'
willen nemen maar hun eigen kinderen
nog steeds niet serieus kunnen ne-
men. IJzersterk gespeeld is het po-
litieverhoor van een 13-jarige die
op subtiele manier gedwongen wordt
zijn vriend te verraden en daarna
thuis van zijn moeder nog een douw
na krijgt.

Het zijn niet de lieve relaties die
SNOEPJES het publiek voorschotelt,
maar wel de realiteit van deze
maatschappij. En op zo'n manier ge-
bracht dat toch iedereen die het
stuk ziet wel moet gaan nadenken,
en zich moet realiseren dat er hoe
je het ook bekijkt iets grondig mis
is aan de houding die men nu in-
neemt tegenover het verschijnsel
kinderlokker (dat tegenwoordig dan
wel pedofilie heet maar dat maakt
in feite niets uit). Het stuk ein-
nadrukkelijk onbevredigend, en
misschien is dat inderdaad een
goede beslissing. Laten de toe-
schouwers zich maar gestimuleerd
voelen om zelf verder te gaan in-
vullen. Er is wel een kostelijk
filmpje als afsluiting, die voor
mij ook een troostende functie
had. Een big band onder leiding
van Gerard Vogel zorgt voor uit-
stekende en zeer funktionele mu-
ziek.

BF

SNOEPJES is opgezet om in diverse
theaters gespeeld te worden. Voor infor-
matie en boekingen kan contact opgenomen
worden (bij voorkeur schriftelijk) met:

HANS VAN OORT
2611 BD DELFT

OUDE DELFT 81
(015-123491)

DISKRIMINATIE-DAG

Diskriminatie in seksualiteit was het thema van de dag die de PSP afdeling Assen op 17 maart organiseerde in het vormingscentrum 't Brandpunt. Dit thema sloeg op de groepen zoals homofielen, gehandicapten, pedofielen en kinderen, die belemmerd worden in hun relaties door de samenleving. Vaak vooral op seksueel gebied.

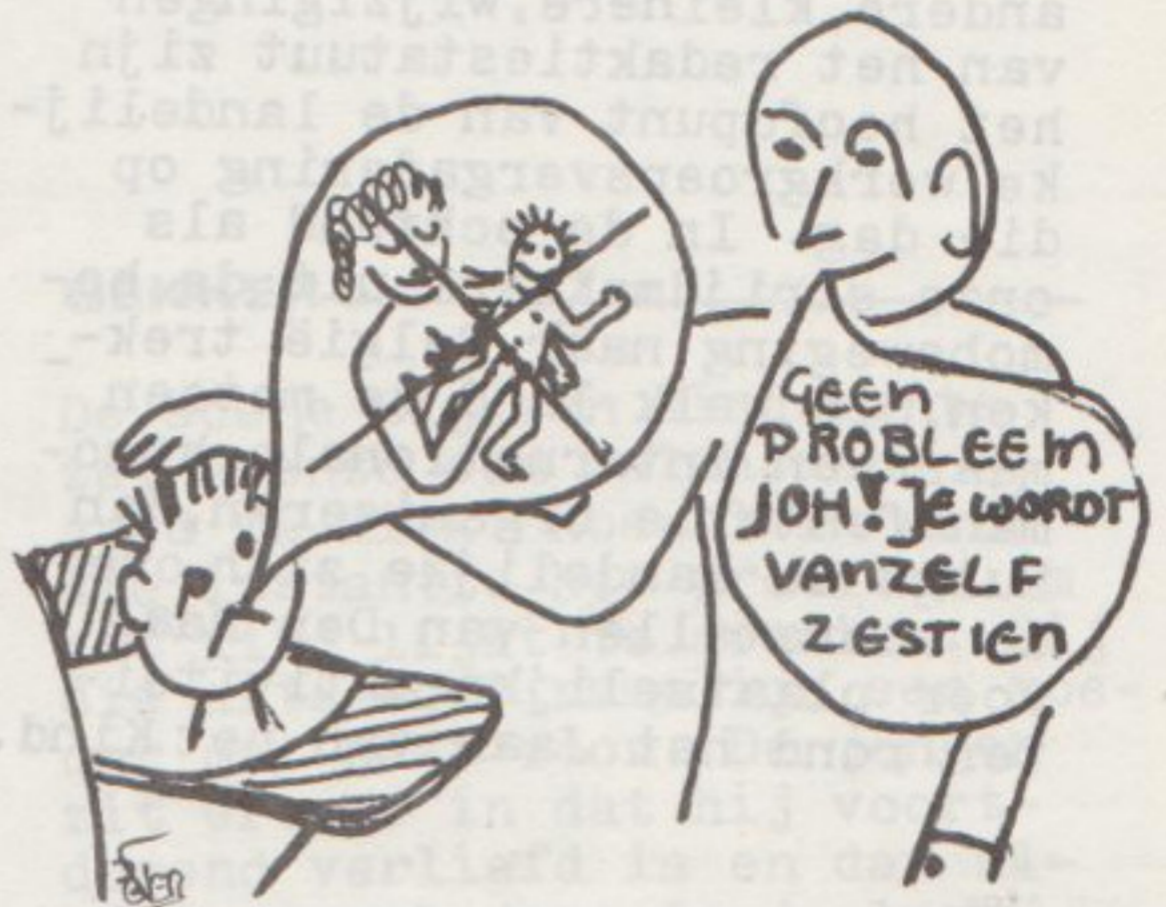
Het gezicht van de dag bepaalden voornamelijk de inleiders. Afgewisseld met optredens van kabaret "Het valse nichten-koor" kwamen vertegenwoordigers van de verschillende groeperingen aan het woord. Als spreker voor de werkgroep pedofilie was Jan Schuijter ter plekke.

Hij maakte duidelijk dat de zedelijkheidswetgeving aan de jongeren veel beperkingen oplegt. Al gaat de aandacht in de diskussies veelal uit naar problemen die volwassenen van die wetgeving ondervinden. Maar allereerst ligt al het bestaan van wettelijke leeftijdsgrenzen voor seksualiteit, aldus Jan, "in het feit dat juist jongeren en kinderen ervan weerhouden moeten worden een seksuele relatie aan te gaan; "beschermd" moeten worden dus."

SOLIDAIR

In zijn betoog prees Jan de PSP die als eerste politieke partij zich solidair verklaarde met de werkgroep. De P.v.d.A. gaf hij een veeg uit de pan vanwege de belerende toon die leden van de Tweede Kamer-fractie aangeslagen hadden in gesprekken met de werkgroep. Hij haalde het fractielid Aad Kosto aan, die in zo'n gesprek de uitspraak deed: "De leef-

tijdsgrenzen in de zedelijkheidswetgeving zijn niet zo'n probleem voor jongeren, want het kind wordt vanzelf zestien jaar, en dan is zo'n probleem opgelost!"

Deze dag trok slechts een klein aantal belangstellenden. Wat weinig heeft afgedaan aan de waarde van de dag. Want het feit dat een politieke partij zich is gaan bezighouden met de obstakels die mensen ondervinden wanneer ze zich buiten het "gewone" mannetje-vrouwje patroon wagen, is al een succes op zich. Al was een grotere belangstelling natuurlijk nóg bemoedigender geweest.—PG

NASLEEP

In het Utrechts Nieuwsblad van 7 april kwam een verlaat vervolg op het uitbrengen van het rapport door de werkgroep, eind vorig jaar.

In het zaterdags bijvoegsel plaatste het dagblad twee interviews. Daarbij een begeleidend artikeltje met konklusies uit het rapport en uitspraken van Brongersma. Al is het laat, beter dan nooit.—PG

WIJZIGINGEN VOORBEHOUDEN

5 mei, bevrijdingsdag, komt de redactie van NIKS met voorstellen op de proppen om bevrijd te worden van zijn functie als alléén intern blad. Deze en de andere, kleinere, wijzigingen van het redaktiestatuut zijn het hoofdpunt van de landelijke werkgroepsvergadering op die dag. In de ochtend als onze strijdmakkers uit de homobeweging naar België trekken, in welk land ze meteen maar een internationale homomanifestatie organiseren, dan buigt de landelijke zich over de voorstellen van Den Haag voor plaatselijke activiteiten rond het Jaar van het Kind.

DE NIEUWE VERSIE

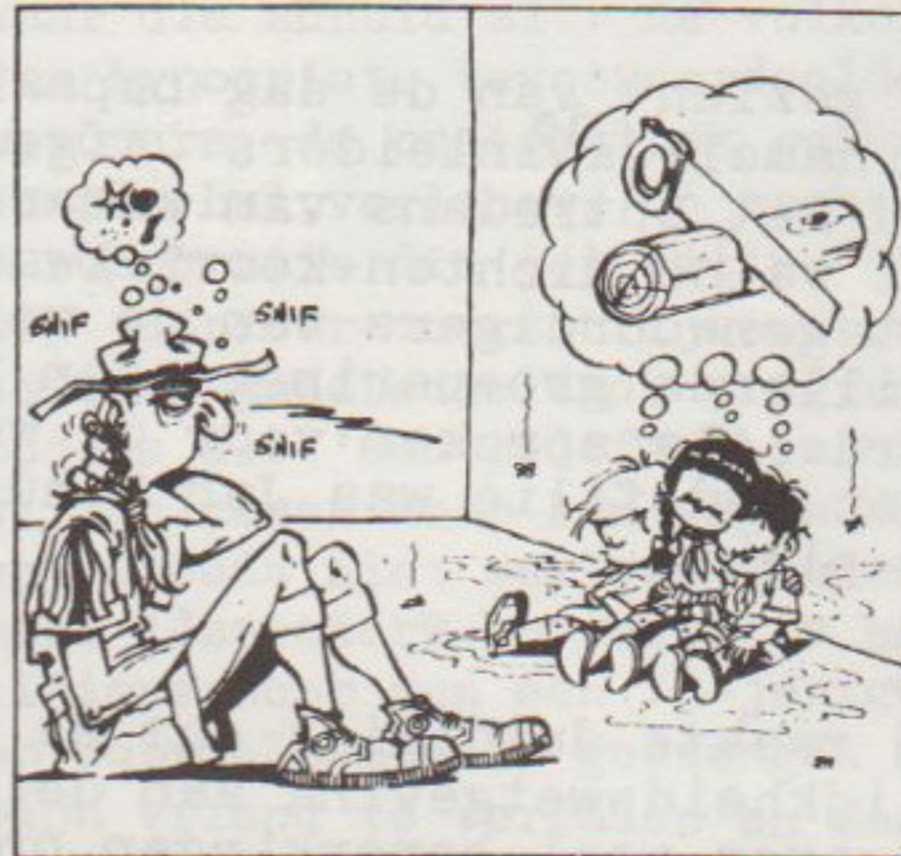
De beleidsnota blijft de gemeoederen bezighouden. In ieder geval voor de mensen die het moeten herschrijven. En op 9 juni zeker ook de landelijke vergadering. Zij moeten zich op die, vast zonovergoten, zaterdag in het Utrechtse NVSH-pand werpen op de nieuwe versie.

DIE NOTA BLA BLA BLA BLA
BLA BLA BLA JULLIE BLA
BLA BELEMMERING BLA BLA
BLA BLA BLA BLA ONGE-
LIJKWAARDIGE POSITIE BLA
A BLA BLA BLA BLA BLA

De nieuwe -tweede- versie is in hoofdlijnen overeenkomstig aan de eerste. Maar met als belangrijkste verschil dat geprobeerd is de inhoud in begrijpelijker taal te vatten.

Zodat iedereen in ieder geval in staat gesteld is zijn steentje bij te dragen. Want in de uiteindelijke versie zijn tenslotte de basisgedachtes uiteengezet waarop de werkgroep de komende jaren al haar activiteiten moet baseren.

Een dezer dagen valt de nieuwe nota bij de afdelingswerkgroepen in de -post-bus. Dé gelegenheid om stil te staan bij wat de werkgroep als houding moet gaan innemen tegenover de belemmeringen die de samenleving oplegt aan oudere jongere-relaties. Een mogelijke houding wordt in grove lijnen geschetst in de nota die nu op tafel komt. Maar, al is er lang over die houding nagedacht, het betekent allerm minst dat hij alleenzaligmakend is. Juist het herschrijven van het stuk geeft aan dat opmerkingen en aanvullingen welkom blijven. _____ PG

KINDERVRIEND

Grappig, dat is J.J.de Bom Voorheen De Kindervriend zonder meer. Met Jan de Bom, Hein Gatje en Titia Konijn die een lange neus trekkentegen het gevestigde. In hun wekelijkse halfuurtje op de televisie was op 17 april liefde en ver-liefdheid het mikpunt.

Op een bankje zitten wat schuw een jongen en een meisje naast elkaar. "Ik ben smoorverliefd op je", brengt de jongen einde-lijk uit. "Zo verliefd ben ik nog nooit geweest". Vol vuur legt hij een hele reeks lief-desverklaringen af. Als ie eindelijk stil is begint het meisje ietwat onder indruk: "Ja maar, ik ken meisjes die heb-ben veel leukere ogen, veel mooiere benen. En ook met véél zachtere wangen". Ineens staat de jongen op en zegt "Bedankt voor de tip", en loopt pijl-snel weg.

GROTE MENSEN

De uitzendingen, elke dinsdag bij de VARA van 7 tot half 8, zijn volgepropt met sketsjes en liedjes, telkens over één thema. Daartussen, serieus be-doeld, een deskundige. Ditmaal Rob de Nijs die praatte over zijn ervaringen als idool en de idolen die hij aanbeden had.

Relativerende humor, waarbij vooral situaties uit de gro-te mensenwereld op de hak wor-den genomen, beslaat het leeuwedeel van "De Kindervriend". Zoals een vrouw die dweept met sterren van de tv, maar uitein-delijk toch niet buiten de man-nen uit de straat blijkt t

kunnen. En een postbode die al-le brieven waar geen postzegel met de koningin erop voorkomt gewoon weggooit. Brieven met buitenlandse postzegels in-cluis.

GEKKER

De scene bij een kinderarts zet evenzo een volwassene goed te kijk. Hoewel in eer-ste instantie het probleem om het kind lijkt te draaien. Bij die arts komt namelijk een moe-der met haar zoon. De jongen zit erover in dat hij voort-durend verliefd is en dan al-tijd zo gek doet. In de loop van het gesprek met de moeder verliest de arts steeds meer de zoon en zijn problemen uit het oog. Met steeds begeerlij-ker blikken is de arts uitein-delijk een en al oog voor de vrouw. Met de minuut doet ie kruipiger en slijmeriger om maar bij haar in het gevlei te komen. Tot het moment dat hij letterlijk aan haar knie ligt en zij resoluut opstaat. Terwijl ze tegen haar zoon zegt, die gniffelend toekijkt; Kom maar mee. Je hoeft je echt geen zorgen te maken. Je doet heus niet gekker dan hem.

Het bekijken waard is die kin-dervriend zeker. De kanten die ze aan een onderwerp weten te ontdekken en de gratis kabaret voorstelling thuis op de buis maken het halve uurtje aantrek-kelijk genoeg. Maar het vage gevoel steekt de kop op dat Aart Staartjes (Hein Gatje), Wieteke van Dort (Titia Ko-nijn) en Joost Prinsen (Jan de Bom) in de Stratemaker op Zee show beter op dreef waren. De echte scherpte is er af. — PG

briefwisseling

Met toestemming van de betrokkenen zijn hieronder fragmenten uit een werkelijke briefwisseling overgenomen, die zeer recent is gevoerd (dit jaar nog). Wij plaatsen deze citaten, omdat wij van mening zijn dat een aantal zaken er zeer herkenbaar in zijn verwoord. Er zijn delen weggelaten, en de namen komen niet met de werkelijkheid overeen. Maar er is niets bij verzonnen.

eerste brief aan Karel

(...)

Weet je, Karel, als ouder hoop ik - en bid ik - dat mijn drie kinderen zullen trouwen, de meisjes met een man, en Chris met een vrouw. Géén ouder heeft als liefste wens dat zijn kind homofiel is of wordt, of pedofiel of wat dan ook. Ik hoop dat mijn kinderen zullen trouwen, voor God en voor de wet. En geen vrijblijvende relatie zullen aangaan.

Daarover praten we ook, als gezin. Dat gaat in ons gezin vanuit een levend geloof in Christus, ook bij onze al zo grote kinderen.

Zo kunnen wij als ouders ook niet voorkomen, door verbieden, dat ze met vriendjes naar bed gaan. Zo maar, omdat 't zo'n lekker gevoel is, je er zin in hebt, of zo verliefd bent.

Wat wij kunnen, en doen, is een voorbeeld zijn, en zeggen en praten over alles, om ze zo te helpen hun eigen keus voor hun leven te maken. Het is ongelooflijk mieters, Karel, zo'n contact met je kinderen te hebben, zo'n openheid en vertrouwen.

(...)

Vorig jaar herfstvakantie (...) hebben wij ons voor 't eerst afgevraagd hoe jouw gevoelens t.o.v. Chris zijn. Omdat je ophield met stoeien, en hem van je schoot af zette, als we binnenkwamen. We hebben tegen elkaar gezegd dat we je te gaaf vonden om je te wantrouwen, om te denken dat je Chris gebruikte om eigen gevoelens te prikkelen of te bevredigen. Zo hebben we Chris ook die paar dagen bij jouw laten logeren. En het viel me tegen dat je Chris liet slapen bij jouw in bed.

Karel, natuurlijk heeft een kind sexuele gevoelens. Maar laat een kind daarin groeien in zijn eigen tempo, en op zijn eigen niveau. Laat een volwassene een volwassen partner kiezen. Over recht voor 't kind gesproken.

Een kind kan ook homofiel gemaakt worden, door volwassenen, of oudere jongens. Hoe heb je het lèf dat risico op je te nemen. Is dat verantwoordelijkheid?

(...)

Karel, Chris is zo gek op zijn lievelingssoom. En zoals je zuster véél betekent voor onze meisjes, zo kan jij veel zijn voor onze Chris.

Maar als jij géén respekt kan opbrengen voor de manier waarop wij onze kinderen op willen voeden, met onze normen voor goed en kwaad, zeg het ons dan.

Dan weten we waar we aan toe zijn. Dat is onze verantwoordelijkheid voor de door God aan ons toevertrouwde kinderen.

Ik ben ervan ondersteboven, en verdrietig. Ik maak me zorgen over je.

antwoord van Karel

(...); het doet me ook verdriet dat je zo bent geschrokken. Maar het is goed dat je schreef. Was een gesprek of briefwisseling eigenlijk niet al eerder nodig geweest?

Laat ik voorop stellen dat ik zeer overtuigd ben van de eerlijkheid en oprechte gemeendheid van wat ik denk en voel. Ik sta volkomen achter mijn mening, en mijn geweten is daarbij zuiver. (...) Ik verdedig het recht van kinderen om zich geestelijk en lichamelijk vrij te ontwikkelen, ten goede beschermd tegen volwassenen die hun overwicht misbruiken, maar niet ten kwade beknot door onnatuurlijke angsten die hen vreemd zijn. (...)

Maar allereerst: wat versta jij eigenlijk onder een pedofiel? Volgens mijn idee houdt een pedofiel allereerst van kinderen. Dit is de letterlijke betekenis van het woord (pedos: kind, filein: houden van). Naast vele karaktereigenschappen en mogelijkheden kan iemand zich in het bijzonder of mede tot kinderen aangetrokken voelen, ook erotisch. Dit "zich aangetrokken voelen tot" zou je ook kunnen omschrijven in woorden als: zich willen openstellen voor kinderen, zich werkelijk voor hen interesseren, iets van zichzelf aan hen willen bieden. Iemand bij wie zulke gevoelens overwegend op kinderen gericht zijn, zou je pedofiel kunnen noemen. Het lijkt me duidelijk dat zo iemand allerm minst de behoefte heeft het kind iets op te dringen waar het zich niet prettig bij voelt, waar het niet aan toe is. Hij of zij zal kinderen juist alle ruimte geven zichzelf te zijn, in zijn eigen maat en tempo.

In diè betekenis bezit ik inderdaad pedofiele gevoelens. En ik schaam me helemaal niet voor die gevoelens, ik voel me er zelfs rijk door. Het doet me bijzonder verdriet, en eigenlijk ben ik er ook gewoon kwaad om, dat je hebt verondersteld dat ik Chris - of iemand anders - zou willen "gebruiken" om eigen gevoelens te prikkelen of te bevredigen. Ik heb respect voor zijn persoon, en ik hoop dat hij dat ook voor mij heeft. De gedachte om hem op wat voor wijze ook ergens voor te "gebruiken" komt niet bij me op.

Om maar heel duidelijk te zijn: ik heb nooit geprobeerd aan Chris op seksueel of lichamelijk gebied iets op te dringen, of hem op wat voor manier ook in verlegenheid te brengen, beschaamd te maken. Dat onze stoeipartijen soms een wat innig karakter kregen heeft zich vanzelf zo ontwikkeld, en eigenlijk steeds op zijn initiatief. Mijn aandeel in die ontwikkeling bestaat hooguit daarin dat ik hem niet afweerde als hij - kennelijk uit eigen behoefte - naar lichamelijke aanraking zocht. (...)

Toch voel ik mij in aanwezigheid van anderen soms enigszins opgelaten als een kind inniger dan in gezelschap gebruikelijk op mijn schoot zit, zijn arm om mijn schouders heeft, enzovoorts. Hoewel ik in de situatie zélf geen kwaad zie, brengt het me in verlegenheid als ik merk dat anderen er op letten. Misschien is dat fout, maar het lijkt me begrijpelijk.

Karen, wil je me beloven dat je - als je het tenminste niet al gedaan hebt - Chris niet gaat uithoren over wat er nou precies tussen ons voor "vieze dingen" zijn "gebeurd". Ik zou het bijzonder vervelend vinden als je hem op die manier belast met woorden en een manier van denken die zijn verbonden met gevoelens van angst (daar ontkom je denk ik niet aan), over dingen die hij anders alleen als prettig en vanzelfsprekend zal ervaren. Als je iets wilt weten kan je het mij vragen, en ik zal je heel eerlijk antwoord geven, maar breng Chris niet in verlegenheid met zichzelf.

Toen Chris hier logeerde heeft hij met mij in een tweepersoonsbed geslapen, omdat in de logeerkamer geen gordijnen hingen, er geen bed was opgemaakt (ik had daar ook geen schone lakens voor), en omdat ik er totaal geen kwaad in zag. Ook hier heb ik hem de geborgenheid willen geven die hij, dacht ik, soms bij mij zoekt. Je weet dat hij, als ik bij jullie logeer, steevast wil dat wij in de zelfde kamer slapen. Ik heb Chris nooit "verleid", ook toen niet, en er heeft niets seksueels tussen ons plaatsgevonden.

Ik respecteer de manier waarop jullie je kinderen willen opvoeden, en ik voel geen behoefte om in mijn omgang met hen tegen jullie normen en ideeën

in te gaan. Ik ben het op bepaalde punten misschien oneens met jullie visie, maar daarom kan ik best accepteren dat jullie er wel naar leven. Met name vind ik het bijvoorbeeld onjuist als ouders hun angst dat (één van) hun kinderen homofiel is laten blijken. Dat betekent - naar mijn idee - namelijk dat ze niet voldoende respect hebben voor het eigen karakter van hun kinderen. Ik ben het totaal met je oneens dat een kind homofiel gemaakt kan worden door iemand anders. Uit mijn eigen ervaring, de ervaring van anderen die ik heb gesproken, en bovendien een ruime hoeveelheid sociologisch onderzoek op wetenschappelijk niveau, weet ik dat dit volstrekt niet het geval is. Net zo min als iemand heteroseksueel zou kunnen worden gemaakt. Wel geloof ik dat je je geaardheid, homo- of heteroseksueel, jarenlang voor jezelf en anderen kunt ontkennen of verbergen.

(...)

Maar nogmaals, het feit dat ik over bepaalde dingen anders denk dan jij, hoeft geen verwijdering te betekenen, lijkt me. Dat je streeft naar een open contact met jullie kinderen, waarin over alles gepraat wordt in een sfeer van vertrouwen, vind ik bijzonder fijn. Ik hoop dat je dat altijd zult blijven doen.

tweede brief aan Karel

Bedankt voor je brief. Eigenlijk zou het fijn zijn om verder te praten. Maar 't is moeilijk op 't moment om een tijd te plannen zó, dat de kinderen er niet (bij) zijn. Daarom schrijf ik alvast wat. Ga ik wat in op een paar punten uit je brief.

Ik heb Chris niet uitgehoord over vieze dingen! Juist niet, omdat de manier, argwaan en reactie van een ouder, de hele opvang, zo'n invloed heeft op een kind (dat zich, in dit geval, nog niet 'erotisch', gelokaliseerd, bewust is van de reacties van zijn lichaam). En Chris kwam heel ontspannen terug van 't logeren bij jou. Dat was voor mij een "goed" teken. Veel verhalen, over film, biefstuk bakken, dat je nog een tandenborstel had, dat hij Karel mag zeggen, e.d. Ik vroeg toen waar hij geslapen had. Bij oom Karel in bed. Dat kwam er heel gewoon uit. Net zo als al 't andere waarover hij vertelde.

(...)

Mijn vraag: tot welke grens weer jij Chris niet af, als hij lichamelijke aanraking zoekt. Of grens-loos?

Karel, ook de meisjes hebben zeer lichamenlijk gestoeid, en contact gezocht, bij elkaar, bij vriendinnen. Zoals ook Chris stoeit, met z'n vrinden, met jou. Ze stoeien in de kamer, om me heen, in mijn aanwezigheid, op een bepaalde manier nog onbewust van wat ze zoeken en voelen in dat stoeien.

Op een bepaald moment wéten ze, zelf, en stoeien ze niet meer zó. Op een gegeven moment worden ze zich op een hele merkwaardige manier bewust van hun eigen lichaam, en willen bv. niet meer geholpen worden onder de douche. En dan komt de behoefte aan een vriend of vriendin, waar je je diepste gedachten mee kunt delen.

Je gedachten, niet je lichaam.

Kun je bevroeden wat voor frustraties 't in een kind zou kunnen oproepen wanneer het dat stadium van eerste lichamenlijke schroom niet meer kan doormaken, omdat een volwassene op vermeende erotische signalen (hoe inclusief ook) is ingegaan.

Ik krijg uit jouw brief de indruk, dat een pedofiel, met een grote gerichtheid op 't kind, op z'n ontwikkeling, vol zorg en aandacht dus, een gegeven moment ook zijn lichaam geeft. Dat zou dus ook voor een hetero-

fiel opgaan. Dat zou dus bij elke werkelijke vriendschap zijn, : waar je je helemaal openstelt voor de ander kan je niet anders dan je ook lichamelijk geven.

Neen, Karel, neen. God schiep de mens man en vrouw, omdat 't niet goed is dat de mens alleen is. Je lichaam is er maar voor één ander. Voor iemand waarmee je op een heel speciale manier verbonden bent. Die éne andere helft van je. Man en vrouw.

(...)

Waarom voel jij je opgelaten als een kind in gezelschap op je schoot zit met zijn arm om jouw schouders? (Hoe vaak zit (b.v.) Chris niet bij ons op schoot, of staat hij tegen me aan met z'n armen stijf om me heen.) Komt je verlegenheid dan niet juist voort uit de erotische gevoelens die het in jou wakker maakt? Wij zijn bang dat jij je misschien (meer of minder bewust) hebt opengesteld (of zal openstellen) voor jouw eigen reactie, en dat je een eventuele "wisselwerking" op erotisch vlak niet zal afbreken. Als jij Chris in z'n ontwakende gevoelens op zo'n moment zou (be)sturen, leiden, is dat voor ons "verleiden". Een kind ondervindt wat mij betreft wél schade van zo iets.

Wat alle "wetenschappelijke" onderzoekers (e.d.) ook beweren of onschadelijk noemen, wat ook jouw eigen ervaringen zijn, voor mij is het wél schade toebrengen aan een kind. Knapenschenders.

Ik praat niet alleen als moeder van Chris. Ik praat namens moeders van vele knapen.

(...)

Karel, we hebben jouw manier van omgaan met kinderen bewonderd; we zagen een grote aandacht in je voor de mens in 't kind. We zagen hoe positief de kinderen op je reageerden, omdat je ze voor "vol" aanziet en daarnaar handelt en praat en omgaat met ze. Maar openstaan voor een mens of kind, op zo'n positieve manier, betekent toch niet dat je je dan dus ook lichamelijk openstelt voor die ander? Hoe kom je dáár nou toch bij?

(...)

J A A R V E R S L A G E I N D H O V E N

JAARVERSLAG 1978

Werkgroep Pedofilie Eindhoven
werkgroep tot emancipatie van
oudere-jongere relaties

De werkgroep vormt een onderdeel van de n.v.s.h. afdeling Eindhoven. Dit omdat de werkgroep door de nvsh in het verleden is opgericht en op grond van de nvsh doelstellingen. Merkwaardig genoeg constateren wij veelal echter meer begrip voor onze werkgroep buiten de nvsh dan erbinnen. In november 1978 werd een - slechts ten dele geslaagde - voorlichtingsavond voor nvsh leden verzorgd over het onderwerp kinderseksualiteit en pedofilie. Het is bedroevend te moeten constateren, dat zulke voorlichting naar de nvsh toe hard nodig is. Teveel energie van de werkgroep moest besteed worden aan het herkenbaar maken van haar werkterrein binnen het eigen organisatorisch verband.

Voor ons aanleiding om steun te gaan zoeken bij andere instellingen. Wij zochten contact met het instituut voor maatschappelijk welzijn (imw) te Eindhoven, met de vraag om samenwerking en (materiële) steun. Na ruim 7 maanden werd op ons verzoek afwijzend gereageerd. Als redenen hiervoor werd opgegeven, dat men binnen het imw in eerste instantie kiest voor directe hulpverlening en dat het aantal gevallen van directe hulpverlening, wat wij aan te bieden hebben te gering is t.o.v. de gevraagde investering. Daarnaast was men van mening, dat onze filosofie verder gaat dan die van het imw, waardoor de eigen mening van de werkers binnen dit instituut in gevaar zou kunnen komen, wanneer de door ons gevraagde samenwerking zou worden gerealiseerd.

Daarnaast trachtten wij andere instellingen en personen daarbinnen te interesseren voor ons werk en hen daardoor bij ons werk te betrekken. Dit zal in 1979 worden voortgezet.

Wel bleek samenwerking mogelijk met de werkgroep vorming en voorlichting van de nvsh. De eerste besprekingen hierover vonden in december plaats.

Het afgelopen jaar heeft de werkgroep met onderbezetting te kampen gehad. Daardoor was zij gedwongen zich minder actief op te stellen. Wel is ingegaan op ieder verzoek om hulp, informatie en voorlichting.

Hulpverlening

In november 1978 zijn wij gestart met een registratie van onze activiteiten m.b.t. hulpverlening. Gegevens over de periode daarvoor moesten uit persoonlijke agenda's worden gehaald en kunnen daardoor niet volledig zijn.

cijfers

Hulpverlening aan pedofielen:

- 41 telefonische en
- 38 persoonlijke gesprekken.

hulpverlening aan ouders/partner van een pedofiel:

- 2 x telefonisch en
- 1 x persoonlijk.

hulpverlening aan kinderen:

- 3 persoonlijke gesprekken.

Daarnaast ontvingen wij enkele tientallen telefoontjes van pedofielen, die het echter nog niet aandurfdan uit hun anonimiteit te komen en waarvoor wij niet meer konden doen, dan hen informatie te verstrekken.

Voorlichting

In 1978 ontvingen drie groepen voorlichting van de werkgroep. Persoonlijke voorlichting aan individuele personen werd vier maal verstrekt. Ongeveer 20 maal werd telefonisch informatie verstrekt/voorlichting gegeven.

Aktie

In mei 1978 werd door de werkgroep deelgenomen aan de eerste demonstratie t.b.v. pedofielen in ons land. Dit naar aanleiding van de veroordeling van een pedofiel in Den Haag.

KINDERLOKKER, MAG IK MEE?

Huiskamergroep

Voor het eerst in het bestaan van de werkgroep (ruim 5 jaar) zijn wij met de huiskamergroep gestopt.

In april bezochten ongeveer 10 mensen nog regelmatig de avonden, maar over het algemeen waren zij riet gemotiveerd om verder te komen. De huiskameravonden fungeerden daardoor uitsluitend nog als ontmoetingsplaats, waar afspraken gemaakt werden voor persoonlijke kontakten onderling.

Dit leidde weer tot onderlinge problemen, die dan weer binnen de groep uitgevochten moesten worden.

Na april zijn deze avonden niet meer georganiseerd. In 1979 zullen wij hiermee weer van start gaan.

De werkgroep zelf

In het afgelopen jaar kwam de werkgroep 20 maal bijeen. Belangrijke zaken die aan de orde kwamen waren onder meer: huiskamergroep, samenwerking met de n.v.s.h., en andere instellingen, hulpverlening, voorlichting, basisverbreding werkgroep.

Ook werd een nieuw beleidsplan ontwikkeld, waarmee de komende jaren gewerkt gaat worden.

Daarnaast zijn er kontakten geweest met andere instellingen/groepen, waarin samenwerkingsmogelijkheden besproken zijn. Naar aanleiding van kontakten met werkgroepsleden is men binnen een samenwerkingsverband tussen hervormde en gereformeerde kerken in eindhoven, gestart met het opzetten van een werk/praatgroep pedofilie.

samenstelling werkgroep

In 1978 hebben 7 personen in de werkgroep zitting gehad. Op 31 december bestond de werkgroep uit vijf personen, o.a. afkomstig uit reklassering, onderwijs en sociaal-kultureel werk.

Een blik vooruit

Het nu voor ons liggende jaar, 1979, is het Jaar van het Kind. Een jaar wat, voorzover het aan ons ligt, niet onopgemerkt voorbij zal gaan.

Immers, kinderen maken voor minstens 50 % deel uit van pedofiele relaties. Vaak worden zij het grootste slachtoffer, als de samenleving met nodeloos geweld een pedofiele relatie verbreekt.

Daarnaast is, in het algemeen, de positie van het kind in onze samenleving weinig benijdenswaardig. Onmondig, eigendom van de ouders en "onschuldig". Gevoelens, creativiteit, een eigen mening en beslissingsrecht zijn taboe. Nog te vaak maken ouders van hun kind een "objekt", niet in het belang van het kind zelf. Uitsluitend voor zichzelf willen zij hun kind vormen naar hun eigen beeld.

Voor ons dus nog werk genoeg in het komende jaar. Wij streven naar een uitbreiding van de werkgroep, een verdubbeling van het aantal leden is zeer gewenst. Op alle terreinen zal de werkgroep zich actief gaan op Hulpverlening, voorlichting en akties zullen intensiever aangepakt worden. Aan ons bestaan zal grotere publiciteit gegeven worden.

Van onze "moeder" de eindhovense afdeling van de nvsh, verwachten wij een positieve houding en voldoende steun om ons werk te doen. Naar aanleiding van het gesprek met het nieuwe bestuur zijn wij hierover iets optimistischer.

Eindhoven, april 1979.

pedofielen HOUDEN van kinderen!

uit de

TIJDSCHRIFTEN

— B F —

DE PSYCHOLOOG

Maandblad van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Nic. Maesstraat 122, Amsterdam

Op blz. 204 en 205 van het laatste nummer van De Psycholoog (nr. 4 '79, april) is onder de titel "Zedelijkheidswetgeving" een complete weergave gegeven van de petitie van de Coornhertliga, het Humanistisch Verbond, de NVSH en Ds. A. Klamer aan de Eerste en Tweede Kamer en aan de minister van Justitie. Gezien het verspreidingsgebied van dit blad zijn we met deze weergave erg gelukkig. Aan het eind van het artikel wordt nog het correspondentie-adres (Postbus 540 Zoetermeer) genoemd voor het verkrijgen van exemplaren van de petitie en verdere inlichtingen.

Ook vermeldt het blad de verkiezing van Dr. F. Bernard tot hoofdbestuur lid van de "Gesellschaft zur Förderung sozialwissenschaftlicher Sexualforschung eV. GFSS" (Association for the Advancement of Social Scientific Sex Research, Inc.), op de jaarvergadering van 4 mei in Königswinter.

SEK (lesbies/homoblad, uitgave COC)

In het aprilnummer (1979/4) een artikel van Johan Bakker en Theo van der Meer over het beruchte politieregistratieformulier met aanduidingen als "gevaarlijk voor jongens/meisjes", "homo/lesbisch", "schandknaap" en "bi+sex". Na de aanvankelijke ophef over het formulier dat door de toenmalige inspecteur Kalma uit Rotterdam naar buiten was gebracht, is alleen de aanduiding "jood" geschrapt en is "neger" veranderd in "negroïde". Het COC probeert een actie op te zetten die zich richt op de manier waarop de politie omspringt met persoonlijke gegevens, ook over veroordelingen e.d.

GG MAANDBLAD OVER RELATIES EN SEKSUALITEIT

GG heeft in maart '79 (18e jrg. nr 3) een themanummer gebracht over seksuele vorming op school. J. Hagendoorn pleit in zijn artikel "Onderwijs en Geestelijke gezondheid" voor een bewustere aanpak van de algemene vorming van middelbare scholieren op het gebied van relaties, emancipatie, rolpatronen, e.d. In dit artikel zijn ervaringen verwerkt van een team mensen die vanuit de afdeling preventie van de Protestantse Stichting voor de Geestelijke Gezondheidszorg in Eindhoven al een aantal jaren speciale 'relatielessen' verzorgt op scholen voor LBO, MAVO, HAVO en VWO in Noord-Brabant.

Carl Huizinga schrijft over kinderen en seksualiteit: "Seksualiteit zonder opvoeding?". Hij richt zich in dit artikel vooral op ouders, en probeert 'samen met hen' een antwoord te vinden op de vraag waarom ouders meestal nog wel met hun kinderen over seksualiteit kunnen praten, maar niet met hun kinderen aan seksualiteit doen. Een wat beknopt artikel voor dit voor velen erg zware onderwerp, maar op zich erg goed.

Ook de overige artikelen zijn voor geïnteresseerden (vooral ook onderwijsgevenden) de moeite waard.

GG is een uitgave van de Protestantse Stichting voor Verantwoorde Gezinsvorming (PSGV) te Den Haag, Duinweg 23.

SEKSTANT (Maandblad van de NVSH)

Sekstant start in het meinummet met een kinderpagina. Mensen onder de 12 jaar schrijven en tekenen over dingen "die doorgaans als grote-mensen zaken worden betiteld, maar waar kinderen veel van af weten". Als je de bewuste pagina opslaat, blijkt toch nog bijna de helft door de redactie te zijn gevuld, maar dat is misschien alleen de eerste keer. Dit keer tekeningen met tekst van 8- en 9-jarigen van een basisschool in Delft. Leerzaam voor veel volwassenen is in elk geval het gedicht "Verliefd" van Sander:

Ik ga met Heidi, met
Sandra, met Esther, met
Diane, en met Caroline.

En ik vind ze allemaal
even lief.

DE ROOIE VLINDER

tijdschrift van de gelijknamige socialistische actiegroep voor de bevrijding van de homoseksualiteit.
 Keizerstraat 38, Antwerpen 2000

Het 10e nummer van het Belgische blad "De Rooie Vlinder" (maart 1979) heeft veel aandacht voor het (homoseksuele) kind. Dit in verband met de betoging in Antwerpen op 5 mei tegen artikel 372 bis van het Belgische strafrecht (zie elders in dit nummer). Zeer aangrijpende levensverhalen, vrolijke herinneringen ("groepsseks op de lagere school..."), ook een artikel van de Studiegroep Pedofilie Antwerpen onder de titel "naar een pedagogie van de zinnelijkheid". Op de voorpagina een roofofdruk-foto van een jongetje in onderbroek met de tekst "baas in eigen broek". Deze foto is zonder toestemming via een informatiestand van een van onze afdelingswerkgroepen naar buiten gekomen. Dat was helemaal niet de bedoeling geweest! De Rooie Vlinder heeft er zelfs een sticker van gemaakt die voor de 5 mei demonstratie wordt gebruikt. Laat dit een extra waarschuwing zijn: kijk uit met foto's die gevaarlijk kunnen zijn voor kind of fotograaf.

citaten

LPG

- Mijn grootmoeder wilde mij een opvoeding geven, dus haalde ze mij van school.
 M. Mead
- De belangrijkste pedagogische vraag is: hoe voedt men kinderen zo op, dat ze niet al te veel meer op hun ouders gelijken?
 O. Weiss
- Een kind verkeert in de ongelukkige positie dat hij altijd naar een ander moet luisteren.
 P. Langendijk
- Waarom liegt een kind zo vaak?
 Waarschijnlijk doet het zijn ouders na.
 A.S. Neill
- Onderwijs mag niet langer zijn: het volgieten van een emmer, maar wel het aansteken van een vuur.
 J. Giesbers

platenrubriek

De bijdragen van deze maand, beste muzikanten (woord van eigen vinding), bevat weer een en ander uit-eenlopends.
 De eerste twee bijdragen liggen op het klassieke vlak. De "Chichester Psalms" (1965) voor gemengd koor, jongenssolo en orkest, van Leonard Bernstein. Deze bekende Amerikaanse componist, dirigent en pianist schreef o.a. de muziek voor de musical "West Side Story". De jongenssolist is op deze plaat een Wiener Sängerknabe; het koor is het Wiener Jeunesse Chor. De première van dit werk liep in New York op 15 juli '65 met als koor de Camerata Singers, en John Bogart, jongensalt. DGG 2530968.

De overbekende lyrische bariton Hermann Prey zingt een plaat bij elkaar "Aus der Kinderwelt". Een keur van liederen van Schumann, Reger, Loewe, Reinecke, Lachner en anderen. Een 26-tal werkjes van grote verscheidenheid. Aan de vleugel (een historisch instrument uit 1860) Uwe Wegner. Aardigheid van deze plaat is nog dat Hermann Prey de stukjes inleidt met de volledige titel. RCA RL 30456.

Een heel ander geluid - en voor de liefhebbers van akkordeon zowel als voor de liefhebbers van Schotse muziek - brengt Gordon Patullo, een 14-jarige Schotse boy. Zijn eerste akkordeon kreeg hij op zijn 11de verjaardag. Op zijn 13e werd hij reeds kampioen in een competitie met 60 anderen. Sindsdien won hij reeds tien schalen en medailles. Hij musiceert ook niet alleen, hij componeert eveneens, en van zijn eigen komposities komen er op deze plaat ook voor. De titel is "A Gordon for you". EMI/ONE-UP OU 2141.

Tot slot een LP van de nieuwe formatie van The Jacksons (de vroegere Jackson 5 bestonden uit Michael, Marlon, Jermaine, Toriano en Jackie Jackson; The Jacksons bestaan uit Marlon, Jackie, Michael, Tito en Randy). De plaat is genoemd naar een van de stukjes: "Destiny". Twee andere nummers zijn "Shake your body (down to the ground)" - waarnee zij thans veel succes oogsten - en "Bless his soul" van een wel bijzonder concept. EPIC EPC 83200.

LPG

'n nogal pijnlijk kruis

Onlangs verscheen bij de Arbeiderspers en Wetenschappelijke uitgeverij een (helaas vrij dure) verhandeling van Karlheinz Deschner waarin de christelijke kerk (met name de rooms katholieke) wordt aangevallen op haar rol in de geschiedenis bij het ontstaan en in stand houden van de onderdrukkende moraal en visie ten aanzien van seksualiteit. Onderstaande bespreking van dit boek is overgenomen uit NRC-Handelsblad van zaterdag 14 april '79 ("Met Paulus is het begonnen"). Het Belgische blad Humo van april noemt het boek ook, maar wijst er op dat Jos van Ussel in zijn boek "De geschiedenis van het seksuele probleem" hetzelfde signaleert als Deschner, maar de schuld aan het seksuele taboe veel minder alleen bij de Kerk legt, maar eigenlijk bij de burgerij als geheel, met haar uitgesproken taboe's veroorzakende houding van "jezelf in toom houden, en je niet tonen zoals je bent."

BF

Karlheinz Deschner; De kerk en haar kruis: geschiedenis van de seksualiteit in het christendom. De Arbeiderspers en Wetenschappelijke Uitgeverij. Prijs: f 44,50.

Vrijwel alle waarden van het seksuele leven heeft de Kerk geperverteerd, het goede is slecht, het slechte is goed genoemd, het zedelijke werd als onzedelijk bestempeld, positief werd negatief. Zo hebben de grootste denkers uit de Catholica een ononderbroken seksuele angst gekweekt, seksuele syndromen zonder weerga, een unieke atmosfeer van preutsheid en huichelarij, van verdringing, agressie, schuldcomplexen, zij hebben het hele leven van de mens, zijn vreugde in het leven en in zijn zintuigen, zijn biologische lustervaringen en hartstochten, van de vroegste jeugd tot in de ouderdom met moralistische taboe's, met duivelse dreigingen omgeven, systematisch schaamte en angst, een inwendige noodtoestand opgeroepen en deze vervolgens systematisch uitgebuit - uit pure hebzucht of omdat zij meestal zelf door driften gekweld werden, driften verdrongen hadden, omdat zij zelf gefolterd werden hebben zij anderen gefolterd, in overdrachtelijke en letterlijke zin.

Met deze woorden begint de Duitse "kerkhistoricus" Karlheinz Deschner zijn boze verhandeling over "De kerk en haar kruis", een verhandeling over de seksuele geschiedenis van het christendom waar de stukken van af vliegen. In feite één (bijna vijfhonderd bladzijden lange) aanklacht tegen de moraal van de (katholieke) kerk.

In de twintigste eeuw ziften de erfenamen van de christelijke cultuur, gelovigen én ongelovigen, nu met het ellendige restant van die moraal en geïnformeerd en bevrijd als ze zijn door Freud, spekken ze de zakken van de therapeuten, die deze cultuurpatienten van hun frustraties moeten zien af te helpen. Zou je Deschner, die zijn conclusies niet beperkt tot het gebied van de traditionele seksuele moraal, onvoorwaardelijk geloven

dan heeft de kerk uitsluitend kwaad gesticht en een praktijk van tweeduizend jaar onderdrukking op haar geweten. Merkwaardig genoeg zijn er desondanks nog gezonde mensen, die in de prediking van het christendom wat meer zien dan alleen maar morele uitbuiting en dus niet zonder meer Deschner's conclusie dat het christendom bankroet is zullen kunnen onderschrijven.

Er is overigens vrijwel niets dat zoveel argwaan en hoongelach oproept als juist het metafysische karakter van het geloof. Deschner heeft zich in de neiging tot spot en veroordeling uitbundig laten gaan. Wat zijn onderwerp betreft grotendeels terecht, want de praktijk van twintig eeuwen christendom levert immers méér op dan alleen voorbeelden van oprechte gelovige medemenselijkheid. Ook vele gevallen van geestelijke perversiteit en onderdrukking, al is het moeilijk te zeggen hoe maatgevend die zijn voor het geheel van de kerkgeschiedenis.

Paulus

Deschner houdt de apostel Paulus voor de eerste hoofdschuldige; hij heeft niet alleen een hele reeks dogmata geformuleerd die als de eigenlijke basis van het christendom worden beschouwd, maar ook de belasting van de seksualiteit ingevoerd. Hij heeft de verachting van de vrouw, de minachting van het huwelijk en de maniakale benadrukking van de ascese op zijn geweten. Toch zal men de wortels van Paulus' moraal niet alleen moeten zoeken in het vroege christendom, maar ook in de cultische kuisheid van de joodse wereld en de oud-Griekse ascese, evenals in de overgang van matriarchaal naar patriarchaal religieus denken.

Opvallend genoeg ziet men daarvan vrijwel niets bij Jezus; bij hem geen pleidooi voor het celibaat, geen aanklacht tegen het seksuele of verachting van het niet uitsluitend op voortplanting gerichte huwelijk, maar eerder alle begrip voor de geneugten des levens.

Deschner levert vervolgens - haast tot vervelens toe - een uit-

voerige *chronique schandaleuse* van de ziekelijke kuisheidsfilosofie van vrijwel alle heilige vaders tot op de dag van vandaag. Voorts intieme details over leven en denken van kerkleraren, zoals Augustinus (de theoloog van het christelijke huwelijk, die in zijn jeugd „zijn kracht in ontucht en hoererijs verspilde”), over kloosterordestichters, Maria-mystici, kluzenaars en heilige maagden (die van het bestaan van de mannelijke soort onkundig werden gehouden).

Daarmee wordt tegelijk het bewijs geleverd van de dubbele moraal, die het priesterschap eeuwenlang zo liefdevol en zondig heeft gekoesterd. Er is volgens de schrijver geen godsdienst ter wereld die zo intensief seksuele intimiteiten heeft bestudeerd als de rooms-katholieke. Zo speelde in de kerkelijke zonde-casusistiek de vraag of de mate van de lust de zwaarte van de zonde bepaalt, een belangrijke rol. Zegt de ene kerkleraar dat de zonde even groot is bij gemeenschap met een mooie als met een lelijke vrouw; een ander dat bij een mooie vrouw de zonde groter is omdat lust en genot groter zijn; en een derde dat wie met een mooie vrouw omgang heeft minder zondig is, omdat hij door schoonheid overweldigd wordt.

De schrijver wil het in het tweede deel van zijn boek over de verachting en onderdrukking van de vrouw, huwelijk, overspel, voorbehoedsmiddelen, abortus, homoseksualiteit en zelfbevrediging, doen voorkomen alsof er zelfs na de Tweede Wereldoorlog niets is veranderd. Hij citeert herhaaldelijk publikaties "van de laatste tijd", maar deze blijken veelal wel vijftig of zestig jaar oud te zijn. Zo wekt hij de indruk alsof de kerk nog in de middeleeuwen is blijven steken. Met de stelligheid waarmee hij het gehele christendom voor al lang ongeloofwaardig verklaart, overschreeuwt hij zich zelf helaas. Maakt hij tenslotte de rekening op van de bijna tweeduizend jaar oude kruistocht tegen de lust, dan geldt volgens Deschner aan het christendom het ernstigste verwijt: het heeft de mensheid niet gelukkiger gemaakt.

F. Ph. Groeneveld

adressen:

Landelijke Werkgroep:

H.V.S.H. Landelijke Werkgroep Pedofilie
werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties

NVSH-LWGP
Postbus 132
5240 AC ROSMALEN

NVSH:

H.V.S.H. Verenigingskantoor Postbus 64, Den Haag tel. 070-469709
H.V.S.H. telefonische hulpdienst tel. 070-600010

Afdelingswerkgroepen:

Amsterdam	Blaauburgwal 7-9
Deventer	Postbus 692
Eindhoven	Postbus 440
Groningen	Postbus 1387
Den Haag	Kritzingerstraat 77
Maastricht	Rechtstraat 20
Nijmegen	Postbus 6728
Rotterdam	Koningin Emmaplein 1
Tilburg	Postbus 1251
Utrecht	Wittevrouwensingel 100
Venlo	Hogeschoorweg 81

Overige kontaktadressen:

Bergen op Zoom	Postbus 663
Delfzijl	Corn. E. Horsten, Middelplaat 18
Leiden	B. Füss, Postbus 136
Zoetermeer	Postbus 540

België:

Antwerpen	Studiegroep Pedofilie, Volkshogeschool Elcker-Ik Consciencestraat 46, 2000 Antwerpen
Leuven	Studiegroep Pedofilie, College De Valk Tiensestraat 41, 3000 Leuven

Duitsland:

Düsseldorf	DSAP (Deutsche Studien- und Arbeitsgemeinschaft Pädophilie), Postfach 3236, 4150 KREFELD
------------	---